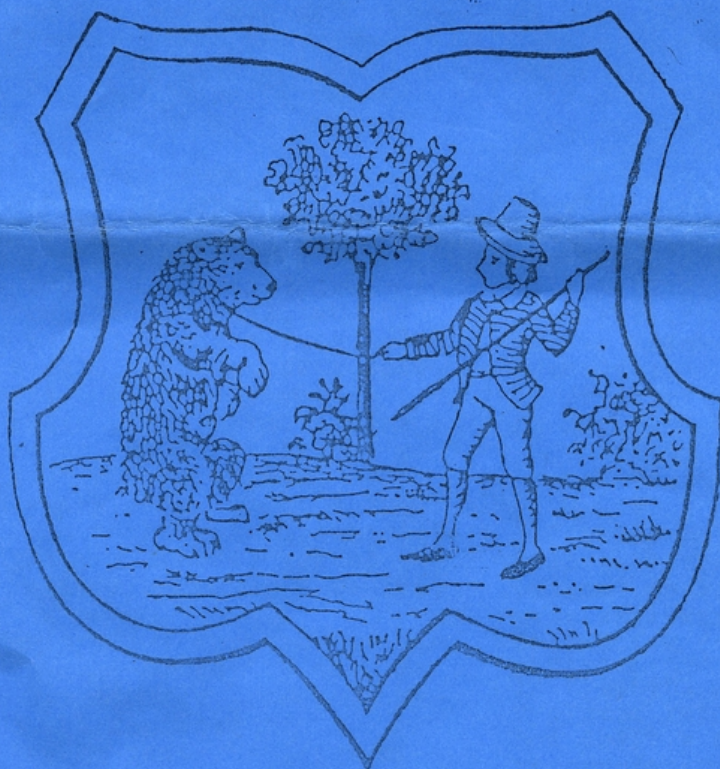

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚRADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

LEDEN 1994

4. Máte pro svou poslanceckou činnost dostatečný "prostor"? Bohužel ne. Potýkám se s ná-
prostým nedostatkem času.

Do práce dojíždím a pracuji v třísměnném provozu. Z důvodů směnování jsem se zúčastnil necelé poloviny všech zasedání Měst. zastupitelstva ve Vysokém nad Jizerou, což je pro práci člena zastupitelstva nedostatečné.

5. Na co byste si postěžoval ?

Nělibí se mi určitá dvořákost jednání některých členů zastupitelstva, kdy při pracovním zasedání jsou pro určitou věc a při veřejném zasedání hlasují proti. Někteří zase při hlasování čekají, až jak hlasuje pan starosta, a poté zvednou ruku. Tento můj dojem mi nezávisle potvrdilo i několik občanů, kteří byli na veřejných zasedáních.

6. Co postrádáte ve své poslanecké činnosti ?

Jak jsem již uvedl, především čas a svou větší aktivitu při zasedáních městského zastupitelstva.

7. Co se Vám líbí, s čím jste spokojen ?

Líbí se mi, že občané věnují větší péči vzhledu svých domů, nové fasády, květiny kolem domů, že se začalo s opravou povrchu ulic a úpravou parku včetně altánku, že náměstí Dr. Karla Kramáře se stává opět náměstím, které nám mnohá města mohou závidět.

8. Přístí rok se konají komunální voľby. Budete opět kandidovat do Městského zastupitelstva ve Vysokém nad Jizerou ?

Něbudu.

Děkuji za rozhovor, Novotná

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Co je nového v kultuře ?

Divadelníci sněmovali.

Za velmi solidní účasti konala se dne 7.1.1994 valná hromada divadelního spolku Krakonoš. Po uvítacím projevu předsedy byla vzpomínuta a minutou ticha uctěna památka nejen zemřelých členů, ale i řidiče ČSAD Bohouše Pastorka, který s divadlem najezdil stovky kilometrů, byl velmi oblíben a jehož odchodu všichni želíme. Pak následovaly zprávy jednotlivých činovníků, které stručně a výstižně shrnuly činnost spolku za celý rok.

Teprve při takto shrnutém výčtu se ukáže, kolik dobrovolné práce bylo věnováno ve prospěch spolku a tím vlastně pro veřejnost a dobrou pověst města. S velkým potěšením a povděkem přijali členové spolku zprávu, že obecní zastupitelstvo rozhodlo s konečnou platností darovat starou hasičovnu v bezprostředním sousedství budovy Krakonoš našemu spolku. Darovaný objekt je již řadu let používán jako sklad dekorací a spolkem udržován a opravován. Velkorysé rozhodnutí zastupitelstva ulehčilo starosti celému spolku a všichni členové zastupitelstvu města Vysoké/Jiz. vřele děkují. Po schválení zpráv pokračovala schůze nástinem práce a činnosti pro letošní rok. Občané se mohou těšit na X. ochotnický ples, na maskární ples pro děti a chystat masky na unorový bál pro dospělé. Děti jistě uvítají pohádku, kterou přijdou zahrát ochotníci z Mělníka a těšit se mohou na Dětský den, který, jak doufáme, se stejně vydaří jako loňský. A samozřejmě nové premiéry, ale to si necháme jako překvapení pro spoluobčany. Kromě výše uvedeného čeká členy spousta dobrovolné práce stavebního, údržbářského a úklidového charakteru a pokud členům zdraví, rodina, zaměstnání a jiné okolnosti dovolí, uspořádá se i několik zájezdů. Zájem o vysoké divadlo je ve všech koutech naší republiky, ale většinou se musí odříct. Prostě není v našich silách to časově sladit a zvládnout, protože především chceme hrát pro své diváky tady v místě, i když propagace Vysokého na zájezdech by byla také jistě vítaná. Je třeba se také zmínit o dalších aktivitách spolku Krakonoš, a to jsou kino, loutky a půjčování kostýmů. U kina je problém nedostatku filmů na stávající promítačku / na nové zařízení nejsou peníze /, ale přesto se občas promítají alespoň pohádky a dětské filmy. Vstupné

jena se sebou, že mi to v sedmdesáti ještě docela dobře "šlape" na těch běžkách a že děvčatům skoro stačím.

Na zpáteční cestě pod hřištěm vidím od parku ve stopě přijíždět lyžaře. Úplný mladík to nebyl, to jsem poznala na dálku, ale měl krok zkušeného lyžaře. Řekla jsem si v duchu, že musím uvolnit stopu. Když lyžař přijel blíž, poznala jsem s udivem pana Josefa Grosmana ze Tříče. V klasickém norském tmavomodrém dresu z počátku dvacátých let. Norská čepice se šiltem s odznáčkem lyží, kabátek přepásaný koženým řemenem, dlouhé kalhoty dole podkasané, ponožky upravené na botách typu stejné doby a lyže zdobené linkami s vázáním "huitfeldt" s řemínky vybílenými sněhem a vlhkem, lískovky na šnůrkách s velkými kroužky, celtové palčáky s manžetami přes rukávy.

Byla jsem okouzlena nejen tím, že ten lyžař byl pan Grosman, ale celým zjevem v tom prostředí. Litovala jsem, že není na blízku někdo s fotoaparátem.

Po pozdravu a obdivu, že v jeho věku se setkáváme na lyžích, řekl: "Jde mi osmdesátý devátý rok, že to dokáží, to je boží dar a milost".

Pochválila jsem oblečení z vlíného sukna, jak to všechno pamatuji z dětských let, a on na to: "Je to všechno, jak na mně vidíte, šedesát let staré. Je div, že to dobře obléknu". "Je div, že vůbec jezdíte ještě na lyžích... Já jedu od Dykovy skály." "Tam jsem byl včera", vyrazil mi málem dech a hned mně spadl hřebínek sebeuspokojení, že jezdím ještě v sedmdesáti. Podle pana Grosmana bych musela lyžovat ještě za 19 let, kdybych byla na světě. "Je tak krásné v té přírodě, ty krásné hory a všechno kolem", pokračoval, "už jedu do Tříče, ani se mi do té díry nechce". Uvědomila jsem si, jaký svah ke své chalupě musí sjet, a můj obdiv ještě vzrostl. A tak jsme se rozešli každý domů.

Potkala jsem lyžařskou legendu nejstaršího lyžaře na Vysocku a dobrého člověka. Jiřina Ďoubalíková

Do historie nahlédneme okénkem dr. Lukáše.

Jak se z Ducháčkovy hospůdky ve Staré Vsi stala studentská KRČMA SANTA PUELO.

Je to také historka vánoční. O vánocích, někdy uprostřed 30. let byla o Štědrém večeru krásná měsíční noc se spoustou sněhu. Mezi vánoční mší ve Sboru církve československé a půlnoční mší v katolickém kostele, kterých jsme se jako většina vysockých i přifařených občanů zúčastňovali, bylo dost času, abychom po uježděné, tehdy ještě nesypané silnici se projeli na sánkách celou Starou Vsí až na roztocké hranice.

Při návratu již značně prokřehlé nás zlákala slabě osvětlená Ducháčkova hospůdka, dnes vzácně stylově udržovaná chalupa pod pomníkem padlých. Rozpálená káminka uprostřed roubené světnice na nás teple dýchla, v koutě zavoněl vánoční stromek s dohasínajícími svíčkami. U jediného stolu sedělo několik místních občanů, čekajících při pivě rovněž na půlnoční. Vlíná paní Ducháčková nám uvařila čaj a nabídla vánočku. To už jsme ale zaslechli první zvonění zvoucím na půlnoční a rychle jsme pospíchali do kostela, abychom nepromeškali, až kněz bude u oltáře poprvé zpívat... "gloria". Tehdy jsme každý vytáhli z kapsy kapesník, v jehož uzlíku každého rohu bylo na papírku napsáno jméno děvčete, /u děvčat chlapce/, které je nám v příštím roce určeno. Musím ale zbavit tuto vánoční kouzla jejich věrohodnosti. Po tři roky mně vyšla z rohu kapesníku stejná dívka, ale do spokojeného manželství jsme se dostali ti, kteří jsme si z uzlíku kapesníku nikdy nevyšli.

Vlíný vánoční dojem z Ducháčkovy hospůdky ve Staré Vsi v nás zůstal trvalý. Navštěvovali jsme ji pak často. Paní Ducháčková nám pekávala i

sejkory, pan Ducháček předváděl kouzla s kartami, my jsme zpívali při kytáře písničky národní i tehdy oblíbené trampské. Z nich jedna, rozverná ... "V krčmě Santa Puelo bývá vždycky veselo ..." dala naší studentské hospůdce jméno. Chodívali jsme tam pak i o letních prázdninách, když pan Ducháček pro nás opravil zanedbaný kuželník, ale vánoční atmosféře, když jsme tam byli poprvé, se to již nikdy nevyrovnalo.

xx
Vo šeucoj Zajdloj.
To bylo tenkrát ještě před perní světovou, žil na Vysocku v obci Tříči švec jménem Seidl, no, všichni mu říkali příták Zajdl, a protože v těch našich horách si podávala ruku nouze s bídou, není divu, že si švec k verpánku přilepšoval taky pytláčinou. Poudalo se vo něm, že jak tak šeucoval a za voknem viděl zajíce, jak mu vohlodává stromky, že po něm třelil kers zamezlou špehýrku a když mu rána nevyšla, flintistě odhodil a jen tak bosu a v políkačkách po veršku zajíce uhořnil. Jennou takle na vysockým jarmarku, bylo to už hodně na podzim, se švec Zajdl domluvil s nákým Vodseďálem ze Železného Brodu, že by mu prodal psa a aby se von pro něj nemusil termáčet, že mu ho sám přivede.

Bylo už před vánoce, když se švec se psem vychomerstali do Brodu. Sněžiště po kolena a to pořád ještě flákalo, a tak až před polenem byli na místě. Starej Vodseďálek byl rád, že má psa v baráku a jak tak pokuřujou fajfku, poudá švec: "Kde to psiště furt vandruje, že ho tu není k zmerčení?" "Inu, musí si to tady kale vokouknout", poudá Vodseďálek, "však vono se vokáže, až bude mít hlad". A tak sedí švec s Vodseďálem hodinu, dvě a pes nikde, venku se začali čertí ženiť, tak se Zajdl pustil směrem k Vysokému. Když se přichomerstal domů, byla už tma a poudá starý: "Mámo, není doma pes? Von mně mercha jenna zahrnul kramle hned před polenem". "To teda není, dyť ses s ním ráno bernožil do Brodu".

Švec byl už dávno po večeři, když se ozvalo škrábání na dveře. Psiště s jazykem po zemsotva pletlo nohama, když se dochomerstalo do sednice. Tato příhoda je pravdivá a zapisal ji tak, jak se vyprávěla, rodák ze Tříče Zdeněk Čermák.
oooooooooooooooooooooooooooo
Ze sportu -

Z historie lyžování

Vydejme se na dlouhou cestu časem až k počátkům lyžování v Krkonoších. Kde se v Krkonoších objevily lyže? Na tuto otázku je lehká odpověď. Lyže přivezl hrabě Harrach ze své cesty po Norsku svým hajným a lesníkům za účelem usnadnění nekonečných cest po lesích. Lyže se brzy staly žádanou a obdivovanou věcí. Na mnoha místech se vyráběly lyže po domácku. Lyže nebyly ski, jak se jim tehdy říkalo, byly 2 až 2,5 metru dlouhé, silné a těžké s rákosovým vázáním a jednou holí po vzoru norských lesníků. A tak se lyže staly populárními a brzy se začaly zakládat Ski spolky nebo Ski kluby. Od Ski klubů není daleko k závodům. Ty první se konaly v Dolních Stěpanicích 21. února 1897. Lyžování se stalo velkolepým sportem a zájem o něj projevil i děti. Stavění můstek, nové techniky, lepší lyže, tak se rozvíjel lyžařský sport.

Legendou tohoto sportu se stal Bohumil Hanč, mistr známý svou krasojízdou, který však záhy zahynul tragickou smrtí.

Od těchto dob došlo k velkým změnám; máme lyžařské vleky, běžecské tratě a používáme dvě hole místo jedné.

I Vysoké má krásný, dobře udržovaný lyžařský areál Šachtý. Doufám, že lyžování z Krkonoš nevymizí a bude stále vyhledávané. Hana Hladíková, 8 tř. ZŠ

xx
90 let Českého SKI KLUBU
ve Vysokém nad Jiz.

Dne 27.11.1993 se ve Vysokém/Jiz. konalo významné setkání lyžařů z celých Krkonoš. Na malém sále divadla Krakonoš se sešlo na 90 členů lyžařských oddílů a klubů od Harrachova až po Trutnov, aby si připomněli 90 let trvání Svazu lyžařů České republiky. Výkonný výbor Krkonošského svazu lyžařů směřoval toto setkání do Vysokého/Jiz. záměrně, neboť i náš Český SKI KLUB ve Vysokém/Jiz. si letos připomíná 90 let svého trvání. Na setkání byla přednesena zpráva o stavu lyžování v Krkonoších, bylo promítnuto několik filmů o lyžování v Krkonoších, nechyběla poudačka "Telemark". Vysocký Č.S.K. se prezentoval výstavkou fotografií a materiálů jak z historie, tak ze současnosti a zprávami o založení SKI KLUBU a o lyžování ve Vysokém po 2. svět. válce. Účastníky setkání vítal před Krakonošem velký sněhový medvěd s lyžemi, jehož má Č.S.K. Vysoké/Jiz. ve znaku. Z originálu "Lyžařské zápisnice" - jednatelské knihy z roku 1903 si tedy přečteme, jak to tenkrát bylo: "Dne 1. února 1903 přičiněním p. Buchara, předsedy Č.S.K. SKI v Jilemnici a p. Rösslera-Ořovského, předsedy Č.S.K. Praha byly u nás mezinárodní závody na lyžích. Z vysockých jezdců B. Janda, V. Janda a J. Doubalík měřili své síly s cizími závodníky a dobyli celkem 1. druhou a 3. třetí ceny. Na začátek jest to zajisté dosti dobrý úspěch. Závody jak jezdcům, tak i divákům se všeobecně líbily. Den byl krásný, slunný a sníh dosti dobrý/površek/. Dle přehnaného udání jistého německého sportovního listu bylo prý v ten den u nás 5000 diváků. Dle odhadu správného asi 2000 - 3000. Hned po závodech vznikala v několika hlavách u Hrdých/myšleno v hostinci u Hrdých, později Mařatkovi, dnes tam stojí nová spořitelna, pozn. aut./myšlenka, založiti také ve Vysokém klub lyžařů. Pánové: Mečíř, P. Voborník, Soukup, K. Brož a bratři Doubalíci svolali dne 13. února schůzi všech lyžařů do hostince u Hrdých. Tam asi od 30 jezdců a přátelů tohoto sportu ujednáno ustaviti klub, jemuž dáno jméno: "Český Ski Klub

ve Vysokém nad Jiz." Páni Buchar a Rössler nám ochotně při tom radili, zapůjčili stanovy, dle kterých jsme ve schůzi následující vypracovali stanovy nové, které zaslány k schválení. Zakoupeno razítko a odznaky klubovní. Za spolkovou místnost vyhlédnut hotel u Hrdých". Potud originál.

Vysocký Č.S.K. byl právě tím třetím, aby mohl být založen Svaz./Již existovaly Český krkonošský spolek Ski v Jilemnici a Český Ski klub Praha/. Dále čteme: "Dne 21. listopadu konala se v Jablonci/Jiz. v hotelu Ráj schůze českých lyžařů. Zastoupeny byly všechny 3 české kluby. Ujednáno založiti "Svaz lyžařů v Království českém". Za prvního předsedu svazu zvolen p. Buchar. V téže schůzi rozhodnuto, aby mezinárodní závody byly a sice ve Vysokém ve dnech 1.-3. ledna 1904, kterýžto čas se později změnil na 31. ledna.

Potud doslovné úryvky z dochované první jednatelské knihy Českého Ski klubu Vysoké nad Jiz., kde je zaznamenáno mnoho dalších zajímavostí. Ale o tom zase někdy příště.

S použitím materiálů Městského muzea zpracoval Mirek Morávek, předseda Českého SKI KLUBU Vysoké nad Jizerou
oooooooooooooooooooooooooooo
P o d ě k o v á n í -

5.12.1993 bylo uspořádáno odpoledne pro děti. Chtěla bych touto cestou poděkovat zaměstnancům MěÚ ve Vysokém, kteří se podíleli na přípravách tohoto odpoledne, všem účinkujícím za krásný program. Poděkování patří též za dobré občerstvení a dobrou obsluhu.

Sajdlová Štefanie z Vysokého/J. ooooooooooooooooooooooooooooo
Protože se některé časy odjezdů autobusů změnily, připravil pro náš časopis nový přehled ing. Ivan Hanuš.

Odjezdy autobusů z Vysokého nad Jizerou - náměstí

platí do 25.5.1994. Neručíme za změny, provedené do tohoto data
jednotl.podniky ČSAD ve vedení jednotlivých spojů
směr o d j e z d y

	M	N				
Brno	13,33	16,53				
Harrachov	přímý 6,43	10,41	17,16	s přestupem	4,42	7,40
Hradec Králové	přímý 13,33	16,53		s přestupem	4,55	
Jablonec/Jiz. přes Tříč	5,00	6,50	8,00	11,18	15,50	
Jablonec/Jiz.Sklenařic	4,42	6,43	7,40	9,21	9,22	10,32
	10,41	11,19	12,39	12,50	15,10	15,26
Jablonec nad Nis.	4,59	5,45	7,15	7,40	10,59	12,30
Jilemnice	4,40	6,40	9,21	12,43	12,51	15,10
Kolín	15,18	17,13				
Praha	4,55	12,20	13,15	14,10	15,55	
Rokytnice nad Jiz.	4,42	6,43	8,00	9,21	10,32	11,19
Semily/přes Příkrý/	4,55	6,45	7,24	8,45	13,00	13,15
	14,10	12,20	13,33	14,56	15,45	15,55
Semily/přes Bozkov/	4,40	5,34	6,24	6,45	9,25	10,35
	12,07	12,50	14,20	15,25	17,35	

vysvětlivky:

bez označení - jezdí denně
X - jezdí v pracovní dny
b - jezdí v pracovní dny a v sobotu
a - jezdí v sobotu a v neděli
P - jezdí v pondělí
V - jezdí v pátek
S - jezdí v sobotu
c - jezdí pouze ve dnech školního vyučování

N- jezdí v den pracovního klidu před pracovním dnem /neděle/
M- jezdí v den pracovního klidu, po němž následuje pracovní den
+- jezdí o nedělích a státem uznaných svátcích

P O Z O R !

autobus, který odjíždí z Vysokého přes Tráť do Jablonce nad Jizerou v 8,00, přijíždí do Vysokého v 7,42 přes Sklenařice. Jen ve dnech školního vyučování!

oooooooooooooooooooooooooooo
VZPOMINKA -

Kdo měl rád, nezapomene, kdo znal vzpomene.

Dne 23. ledna uplyne 20 dlouhých let, kdy nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek, dědeček pan Karel Augustin komíník z Vysokého nad Jizerou. Stále vzpomínáme a za tichou vzpomínku děkujeme.

R. Augustinová a děti.

oooooooooooooooooooooooooooo

SPOLEČENSKÁ KRONIKA -

=====

Narození :

20.12.1993 se narodil v Jilemnici manželům Petrovi a Haně Kobrovým syn David

13.1.1994 se narodila v Jilemnici manželům Jindřichovi a Jiřině Maturovým dcera Kateřina

Vítáme nové občanky a přejeme jim hodně zdraví !

Š v a t b y : - - - -

=====

V obřadní síni MěÚ ve Vysokém nad Jizerou uzavřeli manželství 18.12.1993

slečna Dana Patočková z Vysokého nad Jizerou a pan Milan Machačka z Jablonce nad Jizerou

Na společné cestě přejeme novomanželům hodně štěstí !

Ž i v o t n í j u b i l e a

oslavili v lednu tito naši spoluobčané :

Helkovice -

25.1. Věra Knopová 79 let

Tráť -

1.1. Zdeňka Novotná 77 let

Sklenařice -

17.1. Ludmila Habová 81 let

28.1. Ladislav Metelka 71 let

1.1. Josef Opřátko 70 let

28.1. Marian Stochel 73 let

Vysoké nad Jizerou -

26.1. Marie Bartoničková 82 let

28.1. Josef Hásek 80 let

6.1. Marie Metelková 93 let

10.1. Antonín Štekr 88 let

22.1. Karel Bartoniček 70 let

10.1. Jaroslava Frančová 72 let

27.1. Ivana Lukášová 75 let

2.1. Miroslav Patočka 71 let

29.1. Jarmila Patočková 71 let

Všem jubilantům přejeme dobrou pohodu a pevné zdraví !

U m r t í v prosinci 1993 -

6.12. Julie Kučerová ze Tráťe ve věku 95 let

8.12. Jaroslav Bartonička z Vysokého ve věku 73 let

10.12. Božena Urbancová z Vysokého ve věku 87 let

10.12. Bohuslav Pastorek z Vysokého nedožitých 54 let

13.12. Oldřich Holec z Vysokého ve věku 67 let

22.12. Ludmila Mejstnarová z Vysokého ve věku 78 let

Čest jejich památce !

oooooooooooooooooooooooooooo

ZPRAVODAJ MěÚ Vysoké nad Jizerou

-Větrník č.1-94, vedoucí redaktorka Ludmila Hnyková, náklad výtisku 400 ks, obsah stran 10, cena 3,-Kč.

Příspěvky a informace zasílejte do 15. každého měsíce na MěÚ Vysoké nad Jizerou PSČ 512 11

oooooooooooooooooooooooooooo